

Til *arbejdsministeren* (19/2 82) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren tage skridt til at præcisere rådighedscirculæret, så A-kasserne ikke bringes i den situation, at en øbo i SiD kan modtage dagpenge, når han har erkendt, at han står til rådighed for arbejdsmarkedet, mens et medlem af FTF, der gerne vil erkende på samme måde, at hun står til rådighed, ikke kan få lov og derfor ikke kan få dagpenge?«

Begrundelse

Det er en grotesk situation, en kvinde er bragt i, angiveligt fordi hun bor på en ø og den A-kasse, hun er medlem af, tolker rådighedsbegrebet anderledes end andre A-kasser.

Artiklen i Vestkysten 11. februar 1982 viser tydeligt, hvor problemerne ligger, nemlig i den uens tolkning af rådighedscirculæret.

I besvarelsen af mit spørgsmål nr. 4 i arbejdsmarkedsudvalget påpeger ministeren i afsnit 2: »... i de sager, jeg er bekendt med, har A-kasserne stillet samme krav til øboere som til andre«.

Som det fremgår af artiklen, er der tale om, at A-kasserne åbenbart ikke tolker rådighedsbegrebet ens. Såfremt tolkningsmulighederne er så store, som denne sag viser, må der efter min mening stilles krav om en præcisering, således at forskelsbehandlingen ophører.

Besvarelse (2/3 82).

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det er korrekt, at jeg i mit svar af 5. februar 1982 på arbejdsmarkedsudvalgets spørgsmål nr. 4 (Alm. del - bil. 7 - 2. saml.) oplyste, at i de sager om øboere, som jeg er bekendt med, har arbejdsløshedskasserne stillet de samme krav til øboere som til andre medlemmer i forbindelse med den eventuelle dagpengeudbetaling. Jeg nævnte også, at et grundlæggende krav for at udbetale arbejdsløshedsdagpenge er, at det pågældende medlem er til rådighed for arbejdsmarkedet, og at der heri blandt andet ligger, at medlemmet som hovedregel skal være i stand til at påtage sig arbejde inden for det faglige område, at medlemmet skal kunne komme frem til normal arbejdstids begyndelse m.v.

Det følger heraf, at den enkelte arbejdsløshedskasse i forbindelse med afgørelsen af,

om et medlem er til rådighed for arbejdsmarkedet, som udgangspunkt alene skal lægge vægt på, om medlemmet kan opfylde de vilkår, som er almindelige inden for kassens faglige område. Det kan derfor forekomme, at arbejdsløshedskasserne træffer forskellige afgørelser om dagpengereguleringen for deres respektive medlemmer, der er bosiddende i det samme område, - f.eks. kan et medlem af én kasse have mulighed for at få beskæftigelse inden for det faglige område i bopælsområdet, medens det ikke er muligt for et medlem af en anden kasse. Det er således ikke muligt at drage sammenligninger mellem forskellige afgørelser i rådighedssagerne - uanset om de pågældende medlemmer er bosiddende på en ø eller på fastlandet, - da afgørelserne, som nævnt, er afhængige af, om de pågældende medlemmer kan opfylde de almindelige vilkår, der stilles inden for faget, om det er muligt at få arbejde inden for faget i bopælsområdet m.v.

Jeg finder det nødvendigt at fastholde dette indhold af rådighedsreglerne, som jo er ens for alle arbejdsløshedskasser, så længe arbejdsløshedsdagpengene skal udbetales til ledige medlemmer, der er til rådighed for arbejdsmarkedet, til dækning af mistede arbejdsindtægter. Jeg finder det derfor kun rimeligt og naturligt, at den enkelte arbejdsløshedskasse ved bedømmelsen af, om et medlem er til rådighed for arbejdsmarkedet, tager udgangspunkt i det faglige område, hvor medlemmet har været beskæftiget.

Jeg skal endelig henlede fru Lilli Gyldenkildes opmærksomhed på, at vægten på det faglige indhold i rådighedsreglerne også er en naturlig følge af, at arbejdsløshedskasserne er opdelt efter faglige områder.

Spm. nr. 316

Til *statsministeren* (22/2 82) af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Har statsministeren i fornødent omfang orienteret den grønlandske befolkning om konsekvenserne af, at Grønland eventuelt stemmer sig ud af EF?«

Begrundelse

Det må være korrekt at gøre den grønlandske befolkning opmærksom på, at hverken denne eller kommende danske regeringer